

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Fru Kirsten Lee talte meget engageret om både tobaksrygning og alkoholindtagelse og nævnte noget om, hvad der i øvrigt indtages igennem munden. Fru Kirsten Lee talte også om det gode eksempel, bl.a. dem, der røg meget i sidegangen, som var et dårligt eksempel – for at tage det negative.

Men jeg vil egentlig gerne spørge til fru Kirsten Lees holdning til det offentliges forpligtelse på bospisningsområdet – altså på institutionerne, på hospitalerne, på kaserne.

Vi har jo brugt megen tid og mange kræfter på at diskutere det offentliges indsats i forbindelse med Storkøkkencentret i Levnedsmiddelsestyrelsen, og dér var det min opfattelse på et tidspunkt, at Det Radikale Venstre mente, det var rigtigt, at man opretholdt et storkøkkencentret, som var velfungerende. Derfor er det nu mit spørgsmål til fru Kirsten Lee, om vi ikke skal tage hensyn til den offentlige forplejning, hvor mere end 500.000 mennesker daglig indtager en kost, som de ikke selv har valgt. De har ikke det frie forbrugsvalg; der er andre, der vælger for dem. Derfor mener jeg, at det er en forkert beslutning, ministeren har truffet om at ændre så meget på Storkøkkencentrets drift, at det faktisk er blevet udraderet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Det er svar på det spørgsmål, fru Tove Lindbo Larsen stiller mig. Vi anerkender i Det Radikale Venstre klart vigtigheden af kostens betydning. Det har vi gjort i pressen, og det er fru Tove Lindbo Larsen bekendt med.

Hvad Storkøkkencentret angår, er der ikke truffet nogen endelige beslutninger, men jeg kan forsikre fru Tove Lindbo Larsen om, at Det Radikale Venstre godt ved, hvilket ansvar vi har, når den sag kommer til endelig beslutning.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne starte med på Kristeligt Folkepartis vegne at takke ministeren for den redegørelse, vi har fået. Der er jo utrolig mange ting i den, så hvis man skulle ind på alt det, ville der være stof nok til mindst 1 times indlæg. Derfor skal jeg prøve at samle mig om nogle enkelte ting.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, det er uhyre vigtigt, at forebyggelse bliver et nøgleord ikke mindst i den kommende tid både af hensyn til den enkelte borger og af hensyn til økonomien.

Vi ved, at udgifterne til de skader, der sker på dette område, er så store, at de sluger en meget, meget stor del af budgetterne, og det vil blive endnu værre i den kommende tid. Derfor er vi nødt til – vi er tvunget til – at forebygge, hvis det hele ikke skal løbe løbsk.

Men mens vi forebygger, må vi lige så klart se i øjnene, at spørgsmålet så bliver: Skal vi også stadig væk helbrede og hjælpe dér, hvor skaderne er sket?

Det er meget vigtigt for Kristeligt Folkeparti at få sagt, at hvis vi virkelig vil begynde at forebygge, så skal vi begynde med børnene og hjemmene. Jeg var så glad for Fremskridtspartiets tale, og jeg håber, at fru Pia Dahl har hele partiet bag sig i de ting, hun kom med. Det er nemlig så uhyre vigtigt, at et barn får en rigtig start, og efter vores opfattelse hører barnet hjemme i hjemmet først og fremmest, senere suppleret med halvdagsinstitutioner.

Men det kræver altså også, at man på alle områder laver en politik – også en skattepolitik, en boligpolitik – der gør det muligt at klare sig med én indtægt eller med to $\frac{3}{4}$ -indtægter, eller at man på anden måde tilgodeser børnefamilierne, sådan at det er økonomisk muligt at gøre det.

Og så må al den snak forstumme om, at så vil kvinderne bare blive tvunget hjem. Der er virkelig mange unge mødre, hvad enten de er alene eller de har en mand derhjemme, der meget, meget gerne vil passe deres børn, ikke mindst i de første 2-3 år. Tænk, hvis vi i Folketinget kunne lægge starten til fremtiden og sige: Det giver vi mulighed for så hurtigt som muligt; alle, der vil det, får disse muligheder. Så kunne man tilgodese familierne også skattemæssigt, f.eks. sådan at man måtte dele indtægter.

Det er ikke mange dage siden, jeg fik et brev, der handlede om en mand, der har en indtægt på over 200.000 kr., mens konen har 0. Han får en højere procentbeskatning, så de næsten ikke kan klare sig. Hvis de derimod hver havde tjent det halve, så ville de næsten ikke være beskattet. Vi kan gøre meget for sundheden også på det område.

Det betyder utrolig meget sundhedsmæssigt, hvordan man har det selv, det giver jeg hr. Jør-